

отечество-то си Испаниѣ придобылъ голѣмы и богаты земли по Южнѣ Америкѣ, испрѣво былъ свинарь. Французскій маршалъ и Монтебелскій войвода *Ланнесъ*, кой-то помогналъ Наполеону въ много боеве, въ дѣтинство-то си ся училъ на бояджилѣкъ. Христофоръ Колумбъ, кой-то откры Америкѣ та отвори на Европѣ новъ свѣтъ, былъ сынъ на единъ тѣкачь. Кукъ, кой-то обыколи около Африкѣ, та отвори новъ пѣть за богатѣ Хындиѣ, испрѣво былъ простъ работникъ.

Цѣла книга бы станѣла ако да речяхмы да испишемъ всячки такыва примѣры за какъ сѣ ся подвигнѣли нѣкои хора до голѣмо могѣщество, като дръжавници, духовници и войници, или ся прочюли и добыли голѣмо имя по умѣние-то си и по познанїя-та си, ако и да были отъ долень родъ.

Наопаки слабо може нѣкои да ся голѣми само сѣ рода си, ако освѣнь него нѣма друго нѣкое достоинство. Ни за единъ почтенъ работѣ, каква-то и да была, не може ся каза, че е неблагородна. Както что си не избирамы сами рода, а Господъ ни го е отрядилъ, така сѣщо всякога сами не можемъ си пробра и работѣ по волю; тоя изборъ по нѣкога быва урисанъ, па и умъ-тъ и дарбы-ты така сѣ подѣлены, что-то чясто гы намирашь много высокы у единъ простъ чловѣкъ, а у господаръ и болѣринъ не гы намирашь никакъ. Оттука излиза та по нѣкога благородни-ти испадать, а прости-ти ся подвигать. Нѣ и умъ-тъ и дабры-ты отъ само себе не чиняты и не могѣтъ да бляснѣтъ, око не имъ ся пригоди случка, и ако ся не истрѣкаты и изостряты сѣ добро въспитанїе и сѣ наука: и многоцѣни-ти камъни ся лѣщяты само кога имъ ся истрѣка отгорѣ кора-та.